

Indiai titkaim – 12. – Cartert?l a római pénzekig

2010 október 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

1976 december 14-én történt (indiai utazásom el?tt 17 esztend?vel), hogy az Egyesült Államok urániumot szállított Indiának. Nem is keveset. Tizenkét tonnát.

A második világháború után a hidegháború idején a világ mintha kettészakadt volna. Keletre és Nyugatra. „Kelet” a kommunista blokk országai, élükön a világ területének hatodát magáénak mondható Szovjetunióval, a legnépesebb országgal Kínával, fél Európával. A másik oldalon a „kapitalista” Nyugat, élükön az Egyesült Államokkal és a formálódó Közös Piaccal.

E világrendben kellett minden országnak megtalálnia a helyét. Geopolitikai helyzeteb?l adódóan több ország kegyeiért is „sorban álltak” a nagyok.

A Szovjetunió minden áron az Indiai-óceánra akart kijutni. Ha sikerült volna a büszke afgánokat is szocialista nemzetté faragni, akkor már csak egy lépés lett volna, hogy a rokon népekb?l álló Pakisztánt is megszerezzék. Az amerikaiak Iránban építettek a sahnak utakat. Kellett az olaj, az olcsó olaj és nem mellesleg így a szovjetek sarkában liheghettek.

Kína bár kommunista ország volt, külön utakon kezdett járni (még szovjet-kínai határvillongások is voltak!) Ebben a helyzetben felértékel?dött India helyzete is.

A világ második legnépesebb országa, határos Kínával, Pakisztánnal, az Indiai-óceánnal. A szovjetek is próbáltak Indiával jó viszonyt kialakítani és az amerikaiak is.

Indiának pedig nukleáris fegyver kellett. Több okból is. Egyrészt északról, az elfoglalt Tibet fel?l Kína fenyegette, s két mohamedán ország szorította közzé, a valaha Kelet- és Nyugat Pakisztánként ismert Bangades és Pakisztán. Ráadásul Pakisztán is g?zer?vel dolgozott a saját atomprogramján. (Azóta már el is készült a saját nukleáris bombája). Az Észak-Indiában található kashmír és jammu szövetségi állam miatt határviták vannak Kínával és hosszabb-rövidebb háborúkat vívott is Pakisztánnal.

Három atomhatalom a térségben? Nem egy bíztató jelen. F?leg, ha figyelembe vesszük, hogy Lenin, Sztalin és maga Mao Ce-Tung is halott, ám ennek ellenére eszméik élnek és virulnak. S az áhitott világforradalmat csak fegyverrel lehet kivívni.

A szovjetek belebuktak az afgán kalandba és Amerika is bele fog (rántva magával a NATO-t. Hopp, milyen érdekes, mi is NATO tagok vagyunk, s egy szaúdi renegát herceg megzabolázása ürügyén egy gyarmatosító háborúban veszünk részt, már több magyar katona életét adva egy homályos ügyért.) Pakisztán kezd szétesni, ami azért aggasztó, mert Pakisztánnak van nukleáris fegyvere (olyannyira, hogy a mohamedán Pakisztán az ateista Észak-Koreának is segített hasonló fegyvert kifejleszteni.).

Azt mondják, ha egy filmben felt?nik egy pisztoly, az el?bb-utóbb elsül. Reméljük ez nem igaz a nukleáris bombákra. Bár az Egyesült Államok már élesben tesztelte a saját bombáit. (messzire vezetne most a gondolatmenet, hogy a világtörténelem során nem ?k voltak az els?k!)

Az Indiáért folytatott „versenyfutás” egyik lépése volt, hogy Jimmy Carter elnöksége alatt 1976. december 14-én 12 tonna dúsított urániumot szállított az Egyesült Államok Indiának. India persze igyekezett gyorsan leszögezni, hogy az urániumot csak békés célra fogják használni.

Biztosan így volt... India egyébként már 1974-ben tesztelte az els? bombáját...

Bevallom, indiai utazásunk során a fentiekb?l oly keveset tudtam. Temes megyében utaztunk Idnia felé, Karosa típusú buszunk szinte egyedül volt. Elhagytuk a Jena nev? kicsiny települést és hamarosan elértük a kimondhatatlan nev? Constantin Daicoviciu-t. természetesen volt magyar neve is a településnek: Kavarán!

A valamikori Krassó-Szörény vármegye területén utaztunk. Hogy ki volt Daicoviciu úr?

Egy bejegyzés: róla:

Constantin Daicoviciu, a kolozsvári egyetem rektora, a kolozsvári Történeti Intézet igazgatója 1973 májusában halt meg. A halála el?tti hónapban összehivatta a tudományos munkatársakat és kifejtette, hogy a dákoromán elmélet nem megalapozott. Nem fogadta el Ion Nesztor történész kollégájának állítását, hogy a dridu m?veltség azonos az ?sromának m?veltségével. A dridu m?veltségnek ugyanis a kés?bbi fejl?dési szakasza van Romániában, a korai szakasza Bulgáriában. Aki tehát elfogadja, hogy a dridu m?veltség az ?román, annak azt is el kell fogadnia, hogy a románok délr?l észak felé vándoroltak. A jelen lev? román történészek óriási felhördüléssel fogadták Daicoviciu

bejelentését, emlékezett vissza az akkori megbeszélésre dr. Ferenczi István régész, hozzátéve: fel kellene kutatni Daicoviciu akkori nyilatkozatát, végrendeletét. /Constantin Daicoviciu politikai-történettudományi végrendelete. = Európai Id? (Sepsiszentgyörgy), aug. 28./

(Forrás: http://udvardy.adatbank.transindex.ro/index.php?action=nevmutato&nevmutato=Constantin%20Daicoviciu)

Hogy miért Kavaránt nevezték át az egyetemi tanár nevére? Mert ebben a kis faluban született 1898-ban, akkor még az Osztrák-Magyar Monarchia állampolgáraként. Arról nem találtam adatokat, hogy a ma háromezres községb?l vajon mennyien lehetnek magyarok.

A következ? kis falu kilométerek múlva kerül el?: Jupa. Magyar neve is volt: Zsuppa. Nevezetessége, hogy határában római kori település került el?, Tibiscum.

Tibiscum a Temes és a Bisztra folyó összefolyásánál feküdt.

Egy római település a hajdanvolt dák területen csodálatos lehet?ség az ún. dákóromán elméletre. Tibiscum sokak szerint a kereszténység kapuja volt a dákok felé, értsd, a mai ortodox-keresztény románok már a római id?kt?l fogva keresztények. Értsd, lehet, hogy nem is az örmények voltak az els? keresztény nemzet?

Ingoványos talaj a történelem!
Egy adalék:
Évekkel ezel?tt több ezer római pénzérme került el? az egykori dél-indiai ókori királyságok területén, illetve a Gangesz mentén. Nagy valószín?séggel az ókori Róma és India kereskedett egymással. Vagy lehet, hogy Dél-Indiában római provincia is volt? (S így keletkeznek a pletykák!)

(Forrás: http://sirasok.blog.hu/2009/10/10/romabol_indiaba_2)

Hamarosan megérkeztünk Karánsebesre. India még messze volt.

Nawesh
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló